

Η ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΑΠΟΣΤΟΛΩΝ ΕΙΣ ΤΙΒΕΡΙΑΔΑ (2016).

Τὴν Τετάρτην, 30^{ῆν} Ἰουνίου /13^{ον} Ἰουλίου 2016, ἐωρτάσθη ὑπὸ τοῦ Πατριαρχείου ἡ ἑορτὴ τῆς Συνάξεως τῶν ἁγίων Δώδεκα Ἀποστόλων εἰς τὴν ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν Ἱερὰν Μονὴν εἰς τὴν πόλιν τῆς Τιβεριάδος καὶ εἰς τὴν δυτικὴν παραλίαν τῆς Τιβεριάδος θαλάσσης.

Λέγοντες Σύναξιν τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων ἐννοοῦμεν τὴν συνάθροισιν ἡμῶν τῶν πιστῶν, ἵνα ἰδιαιτέρως τιμήσωμεν τοὺς δώδεκα ἁγίους Ἀποστόλους διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν, ἥτοι τῆς διαδόσεως τῆς ἐν Χριστῷ ἐνανθρωπήσαντι σταυρωθέντι καὶ ἀναστάντι ἀποκεκαλυμμένης αὐτοῖς ἀληθείας.

Τῆς θείας Λειτουργίας τὴν πρωΐαν ἀνήμερα τῆς ἑορτῆς προεξῆρξεν ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος, συλλειτουργούντων Αὐτῷ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Ναζαρέτ κ. Κυριακοῦ καὶ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Ζάμπιας κ. Ἰωακείμ, Ἀγιοταφίτων Ἀρχιμανδριτῶν ὡς τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου ὡς προεξάρχοντος, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Σωφρονίου καὶ Ἱερομονάχων καὶ Ἀραβοφώνων Πρεσβυτέρων, τοῦ Ἀρχιδιακόνου π. Εὐλογίου καὶ τοῦ διακόνου π. Ἀναστασίου, ψάλλοντος τοῦ ἡγουμένου ἐν Ἀκκρῇ Ἀρχιμανδρίτου π. Φιλοθέου καὶ μετέχοντος ἐκκλησιάσματος ἐκ τῶν ἐνοριῶν τῆς Ναζαρέτ καὶ Γαλιλαίας καὶ Ἑλληνοφώνων καὶ Ρωσοφώνων προσκυνητῶν.

Πρὸς τούτους ἐκήρυξε τὸν θεῖον λόγον ἡ Α.Θ.Μ. ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως Αὐτοῦ ἑλληνιστί:

«Καὶ προσελθὼν ὁ Ἰησοῦς ἐλάλησεν αὐτοῖς (τοῖς ἑνδεκα μαθηταῖς Αὐτοῦ) λέγων: Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς. Πορευθέντες οὖν μαθητεύσατε πάντα τὰ ἔθνη, βαπτίζοντες εἰς τὸ ὄνομα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, διδάσκοντες αὐτοὺς τηρεῖν πάντα ὅσα ἐντειλάμην ὑμῖν. Καὶ ἰδού ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι πάσας τῆς ἡμέρας, ἕως τῆς συντελείας τοῦ αἰῶνος, Ἀμήν», (Ματθ. 28, 18-20).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί καὶ προσκυνηταί,

Ἑορτὴ χαρμόσυνος ἐπέλαμψεν ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ τῆς θαλάσσης τῆς Τιβεριάδος, ἔνθα ὁ Ἰησοῦς ἐφάνέρωσε ἑαυτὸν τοῖς μαθηταῖς Αὐτοῦ. Τό χαρμόσυνον τοῦτο γεγονός ἀφορᾷ εἰς τὴν ἑορτὴν τῶν Πρωτοκορυφαίων Πέτρου καὶ Παύλου χθές εἰς τὴν παραθαλασσίαν Καπερναοὺμ καὶ εἰς τὴν Σύναξιν τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφύμων Ἀποστόλων τῶν δώδεκα σήμερον, ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ, ἔνθα ἔστησαν οἱ πόδες τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἡ ἁγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία τιμᾷ ἰδιαιτέρως τοὺς ἁγίους Ἀποστόλους, δηλονότι τοὺς μαθητάς τοῦ Χριστοῦ, διότι οὗτοι ἀφ' ἐνός μὲν ἐγένοντο αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι μάρτυρες τῆς τοῦ Λόγου τοῦ Θεοῦ σαρκώσεως, ἀφ' ἑτέρου δέ ἔλαβον Πνεῦμα Ἅγιον (Ἰωάν. 20, 22) καὶ ἐπέμφθησαν ὑπ' αὐτοῦ τοῦ Κυρίου εἰς πάντα τὰ ἔθνη, διὰ νὰ κηρύξουν τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Φωτὸς τῆς ἀληθείας. «Εἶπεν οὖν αὐτοῖς

ὁ Ἰησοῦς πάλιν· εἰρήνη ὑμῖν. καθὼς ἀπέσταλκέ με ὁ πατήρ, καὶ γὰρ πέμπω ὑμᾶς. καὶ τοῦτο εἰπὼν ἐνεφύσησε καὶ λέγει αὐτοῖς· λάβετε Πνεῦμα Ἅγιον· ἅν τινων ἀφῆτε τὰς ἁμαρτίας, ἀφίενται αὐτοῖς, ἅν τινων κρατῆτε, κεκράτηνται», (Ἰωάν. 20,21-23).

Κατὰ δὲ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου, ὁ Ἰησοῦς «προσκαλεσάμενος τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς ἐξουσίαν πνευμάτων ἀκαθάρτων, ὥστε ἐκβάλλειν αὐτὰ καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον καὶ πᾶσαν μαλακίαν», (Ματθ. 10,1). Τόσον ἡ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος μέθεξις, τὴν ὁποίαν ἔλαβον οἱ μαθηταὶ τοῦ Χριστοῦ, ὅσον καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ ἐκβάλλειν ἀκάθαρτα πνεύματα καὶ θεραπεύειν πᾶσαν νόσον, ἀποτελοῦν τὰ χαρακτηριστικὰ γνωρίσματα τοῦ ἀποστολικοῦ ἀξιώματος, ἐπὶ τοῦ ὁποίου θεμελιοῦνται ἡ τῶν ἐπισκόπων καὶ ποιμαίνων τῆς Ἐκκλησίας διαδοχὴ, ὡς διδάσκει καὶ ὁ Ἅγιος Κλήμης Ρώμης, λέγων «Οἱ ἀπόστολοι,... μετὰ πληροφίας Πνεύματος Ἁγίου ἐξηλθον εὐαγγελιζόμενοι τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ μέλλειν ἔρχεσθαι. Κατὰ χώρας οὖν καὶ πόλεις κηρύσσοντες καὶ τοὺς ὑπακούοντας τῇ βουλήσει τοῦ θεοῦ βαπτίζοντες, καθίστανον τὰς ἀπαρχὰς αὐτῶν, δοκιμάσαντες τῷ Πνεύματι, εἰς ἐπισκόπους καὶ διακόνους τῶν μελλόντων πιστεύειν», (Κλημ. Ρώμης, Πρὸς Κορινθ. Κεφ. 42)

Μέ ἄλλα λόγια, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἶναι οἱ θεμέλιοι λίθοι τῶν κατὰ τόπους ἱδρυθεισῶν Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν ἐν αὐταῖς χειροτονηθέντων ἐπισκόπων καὶ διακόνων, ὡς λέγει καὶ ὁ μελωδὸς αὐτῶν: «Υἱοθετήσας τοὺς μαθητὰς σου πρὶν ὁ φύσει Υἱὸς θέσει κληρονόμους ἔδειξας πατρικῆς κληρουχίας, Ὑπεράγαθε, καὶ συνεδρεύειν σοι τῷ θεῷ καὶ Δεσπότῃ εὐδόκησας». Ὁ δὲ θεῖος Παῦλος, ἀναφερόμενος εἰς τὴν ὑπὸ τοῦ θεοῦ Πατρός καὶ διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐπιτευχθεῖσαν ἔνωσιν ἐθνικῶν καὶ Ἰουδαίων ἐπισημαίνει τὴν ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι υἱοθέτησιν τοῦ ἔργου τῶν δώδεκα Ἀποστόλων διὰ τὸν θεσμόν τῆς Ἐκκλησίας λέγων:

Ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολῖται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα ἡ οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ», (Ἐφεσ. 2, 18-21).

Πράγματι, ἀδελφοί μου, οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι ἔθεσαν τὰ θεμέλια τοῦ διοικητικοῦ καὶ κυβερνητικοῦ συστήματος τῆς Ἐκκλησίας διὰ τῆς συνάξεως αὐτῶν εἰς Ἱερουσαλὴμ ὑπὸ τὴν καθοδήγησιν τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου. «Συνήχθησαν δὲ οἱ ἀπόστολοι καὶ οἱ πρεσβύτεροι ἰδεῖν περὶ τοῦ λόγου τούτου», (Πράξ. 15, 6), δηλονότι τῶν ἀναφυνέντων προβλημάτων, ὧν ἐπελήφθη ἡ πρωτογενὴς Σύνοδος τῆς Ἐκκλησίας.

Οἱ Ἅγιοι Ἀπόστολοι, κινούμενοι ὑπὸ τὴν φωτιστικὴν δύναμιν τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι περιεχαράκωσαν τὰ δόγματα τῆς Ἐκκλησίας, δηλονότι τὴν ὑγιαίνουσαν πίστιν (Τιτ. 1,13) ὡς τοῦτο μαρτυρεῖται εἰς τὰ Πράξεις τῶν Ἀποστόλων (15, 25) «ἔδοξεν ἡμῖν γενομένοις ὁμοθυμαδόν», καὶ Πράξ. (15, 28) «ἔδοξε γὰρ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ ἡμῖν».

Ἴδού λοιπόν διὰ τί ὁ σοφὸς Παῦλος καλεῖ τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους θεμελίους λίθους, ὅντως ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Τοῦτο ἐξ ἄλλου διατυπώνει ἐναργέστατα καὶ ὁ ὑμνωδὸς τῶν ἁγίων Ἀποστόλων: «Ὁλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, οὐσιωδῶς ὑμῖν τοῖς Ἀποστόλοις, φανεῖσαν πάντες ὑπεδέξασθε

σοφοί, ἐν ὑπερώῳ μυσταγωγούμενοι τὰ ὑψηλά διδάγματα. Καί νῦν ἀξίως μακαρίζεσθε».

Οἱ σήμερον τιμώμενοι Ἅγιοι Ἀπόστολοι, ἐξόχως δέ οἱ Πρωτοκορυφαῖοι Πέτρος καί Παῦλος οἱ καί ἀλιεῖς ψυχῶν γενόμενοι, μᾶς καλοῦν νά γίνωμεν καί ἡμεῖς διὰ τῶν πρεσβειῶν τῆς Ὑπερευλογημένης θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας ἄξιοι ἐργάται τοῦ σωτηριώδους ἀμπελῶνος τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ. Παρακαλέσωμεν τόν ἀκρογωνιαῖον λίθον τῆς Ἐκκλησίας, τόν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν καί μετὰ τοῦ ὑμνωδοῦ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων εἵπωμεν:

«Τράνωσόν μου τήν γλῶτταν, Σωτήρ μου, πλάτυνόν μου τό στόμα καί πληρώσας αὐτό, κατάνυξον τήν καρδίαν μου, ἵνα οἷς λέγω ἀκολουθήσω καί ἃ διδάσκω ποιήσω πρῶτος, πᾶς γάρ ποιῶν καί διδάσκων φησὶν οὗτος μέγας ἐστίν. Ἐάν γάρ λέγω μή πράττω, ὡς χαλκός ἡχῶν λογισθήσομαι. Διό λαλεῖν μοι τὰ δέοντα καί ποιεῖν τὰ συμφέροντα δωρῆσαι ὁ μόνος γιγνώσκων τὰ ἐγκάρδια», Ἀμήν.

Μετά τήν θείαν Λειτουργίαν ἠκολούθησε ἡ δεξίωσις εἰς τό ἡγουμενεῖον καί μετ' αὐτήν τράπεζα ὑπό τοῦ καλῶς ἐπιμελουμένου τῶν τῆς Ἱερᾶς Μονῆς ἡγουμένου Ἀρχιμανδρίτου π. Διονυσίου.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας.

<httpv://youtu.be/Tk22wzF4FdU>

<httpv://youtu.be/vpfE03-jrQg>

<httpv://youtu.be/-jnGG-Qml0g>